

סנהדרין טז פורים תש"ע

שווערד

1. כף החיים (ס' תרצה אות כג):

שם: בהגה. ונוהגין לעשות סעודת פורים לאחר מנחה וכו' והטעם כתוב שם בתה"ד ס' ק"י משום דבי"ד שחרית צריך שיהוי בקריאת המגילה ואח"כ הוא טרוד ושולח מנות ומתנות לאביונים ואין פנאי לאכול בסעודה בשמחה וכו' אלא שכתב אף שישבתי המנהג מ"מ רבותי ואני אחריהם נהגינן עיקר הסעודה בשחרית יעו"ש. וכ"כ השל"ה דף רס ע"א וכל מי שמקדים ומזרז ביותר לעשות סעודה בהשכמה הוא משובח בעיני יעו"ש. והבי"ד הא"א או' ה' וכתב וכן אני נוהג. וכ"כ בס' מעשה רב להגר"א או' רל"ה סעודת פורים שחרית ביום ע"כ הנכון לכוין לצאת בסעודה שחרית עכ"ל וכ"כ בסידור הרש"ש ז"ל וז"ל להזהר ולהזדרז לעשות סעודה אחר תפילת שחרית לכמה טעמים ידועים לי וגם בעוד שהארות הנז' בתוקפם אחר התפילה ולא יסתלקו אח"כ מהכלים הפנימים דשחרית כי תפלת המנחה היא בכלים אמצעים כנודע לפיכך כמעט קבלתי בקבלה לעשות הסעודה אחר תפלת שחרית בעזרת הא-ל עכ"ל וכ"ה מנהג חסידי בית אל יכב'ן:

2. ספר תורת חיים על סנהדרין דף טז/א

הזדה הזדה לא גמיר. ורבי יוסי בר חנינא דיליף הזדה יש לומר דמנין גזירה שוה היה להם בקבלה איש מפי איש עד משה מסיני וס"ל לר"ל דדבר דבר ממנינא הוא ולא הזדה הזדה ור' יוסי בר חנינא ס"ל דהזדה הזדה ממנינא הוא ולא דבר דבר וכה"ג כתבו התוספות במסכת שבת פרק הזורק:

3. שו"ת ציץ אליעזר חלק כב סימן עו

הדרן על הש"ס שנשאתי בישיבת אהל דוד ושלמה בפעיה"ק ירושלים ת"ו בתאריך כ"ח תשרי תשנ"ח לפ"ק, באולמי השמחה...

ח) בסיום דברי. כשאני מסתכל כאן בקהל הגדול שהתאסף לפנינו לחלק כבוד למסיימי הש"ס, וגם שומע ברבבות אלפי ישראל הנענים ובאים בכל קצוי ארץ בכל מקום שהם שמתאספים ובאים להשתתף בשמחת לומדי הדף היומי די בכל אתר ואתר, וקול הקריאה וההזמנה באה מעמקי הלב כדי לקדש שם שמים ברבים. רצוני לבטא קידוש שם שמים זה במאמר קצר שמובא בשם קדמון שפירש את כוונת הפסוק של "לך אמר לבי בקשו פני את פניך ד' אבקש" שאמרנוהו במזמור לדוד אורי, אשר המפרשים מתקשים בהכוונה של "לך אמר לבי בקשו פני, ורש"י מפרש שר"ל "לך בשבילך בשליחותך אומר לבי בקשו כולכם וכו'", ונדמה שהוא דחוק וסתום עכ"פ לפרש כזאת.

ופירש הקדמון הנ"ז הכוונה של דהע"א בזה עפ"י הגמרא בברכות [שלומדי הדף היומי התחילו ולומדים בה כעת] ד' - ג' ע"ב, דאיתא: כינור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד וכיון שהגיע חצות לילה בא רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו, מיד היה עומד ועוסק בתורה עד שעלה עמוד השחר, כיון שעלה עמוד השחר נכנסו חכמי ישראל אצלו ואומרים לו אדוננו המלך עמך ישראל צריכים פרנסה, אמר להם צאו והתפרנסו זה מזה, אמרו לו אין הקומץ משביע את הארי ואין הבור מתמלא מחוליתו, אמר להם לכו ופשטו ידיכם בגדוד וכו'. ונשאלת השאלה, הרי משעלה עמוד השחר הגיע כבר זמן תפלה של שחרית ואיך קיבלם דוד, וגם עסקו בעניני פרנסה, לפני שהתפלל דוד קודם תפלת שחרית לפניו ית"ש?

על כן פירש הקדמון הנ"ל ז"ל דבמתכוין נהג דוד המלך בכזאת, והוא זה, מפני לראות וללמוד באופן מוחשי איך שצריכים לעמוד בראת כבוד בתפילה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן סידר שלפני כן יכנסו חכמי ישראל לפניו במבוקשם, ואפשר להבין באיזה דחילו ורחימו וכריעה והשתחואה נכנסו חכמי ישראל אצלו כדת הנכנסים לעמוד לפני המלך, ומזה למד איפוא ד"ה באופן מוחשי וללמוד בגז"ש ובק"ו איך שצריך כבר הוא לעמוד לאחר מיכן בגשתו לעמוד בתפלה ותחנונים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, בדיוק ובדקדוק ככתוב ונפסק כן בסעיף הראשון של השו"ע או"ת.

וזהו איפוא כוונת הפסוק של "לך אמר לבי" וגו' שאמר דהע"ה במזמור של "לדוד אורי", והיינו דר"ל, לך אמר לי, לכבודך שהוא שאמר לבי לי שיבואו מקודם עמידתי בתפלה חכמי ישראל אצלי לשטוח לפני מבוקשם, ואראה ואתבונן באיזה צורת - כבוד שמתיצבים לפני, כמשפט עומדי ומבקשי פני מלך, ומתוך זה אלמד באופן מוחשי ובקל וחומר איך כבר באיזה גישה ורעדה וצורך "את פניך אבקש" כבר, דע"כ מיד יגיע אליו היראה וההכנעה והלקח איך שצריך להתכונן ולגשת כבר בתפלה והכנעה ולכרוע ברך לפני המלך הגדול הקב"ה הממליך מלכים ולו המלוכה, ואשר מלוא כל הארץ כבודו. ובכזאת המטרה והלקח של משמיעי ולומדי שיעורי הדף היומי לראות את העם איך שמעריכים בצורה נעלה כזאת את לימודיהם הנעלים האלה בדף יומי שס"י מדי יום ביומו, ומתוך זה ילמדו לבקש את פני ד' ביתרון הכשר לאין ערוך.

אשריכם ואשרי חלקכם, מכם יראו וכן יעשו עוד מאות אלפי רבבות ברחבי העולם. ותזכו לראות במהרה יחד עם כל בית ישראל בבנין בית המקדש בהר מרום הרים ובגאולתינו השלימה והמהירה בבוא גואל צדק בב"א.